

planen hviler på den antagelse, at samtlige de foranstaltninger, der er anført i vandmiljøplanen bliver gennemført 100 pct. Det er selvfølgelig et meget stort krav, f.eks. når vi ser på efterafgrøder. Der er der en klar forudsætning om, at det er græsefterafgrøder, vi taler om, og det er derfor, vi kunne sige, at målet for knap 10 pct.'s vedkommende kunne nås gennem efterafgrøder og dermed et mindre krav til reduktion af gødningssnormerne. Hvis vi ikke lever op til det, ja, så står vi med et problem.

Så er der flere, der har spurgt til kontrollen, og til dem vil jeg sige, at kontrol er uundgåelig, hvis man vælger en regnskabsmodel. Hvis vi vælger en regnskabsmodel og en styringsmodel, er vi nødt til at have kontrol, ellers kommer vi blot i den situation år efter år at skulle tackle de samme problemer. Men selvfølgelig skal vi gøre kontrollen så lempelig, så ubureaukratisk og så fornuftig som overhovedet muligt, og selvfølgelig skal vi samarbejde med erhvervet om det.

Må jeg til sidst sige to ting. Den ene er, at ud over at vi opfylder målsætningen fra 1987, får vi, som mange ordførere med rette har fremhævet, en række sidegevinster med hensyn til naturgenopretning, med hensyn til mere miljøvenlige driftsformer i landbruget, med hensyn til mere skovrejsning og med hensyn til et tigerspring for økologisk landbrug. Det synes jeg vi skal kvittere for.

Den sidste er, at naturligvis er vi i forbindelse med naturgenopretningsopgaverne, især de våde enge, interesseret i at inddrage amterne mest muligt. Vi lægger i lovforslaget vægt på, at et decentralt indspark starter denne proces i amterne, men man skal ikke tage fejl af, at regeringen og Folketinget har et ansvar for, at vi når målene. De, der hele tiden taler om at decentralisere på det her område, skal altså gøre sig klart, at det netop var dem, der mere end nogen andre krævede en stærk forpligtelse for regeringen til at nå nogle meget ambitiøse mål på det her område.

Vi skal inddrage amterne, og jeg er enig i, at det er et vigtigt forhandlingstema at gøre det på den rigtige måde, men vi må ikke bruge det til at løbe fra vores overordnede nationale ansvar.

Jeg må endnu en gang sige tak for den gode modtagelse, jeg synes forslagene her har fået, og sige på regeringens vegne, som fødevareministeren allerede har understreget det, at vi vil medvirke til et både sagligt og konstruktivt udvalgsarbejde.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er blot til fødevareministeren, som antydede, at jeg havde sagt, at arbejdet ikke havde været seriøst. Det vil jeg ikke sige, at det ikke har været. Det, jeg snakkede om, var, at baggrunden for arbejdet ikke var seriøs. Det er lidt anderledes.

Hvad angår seriøsiteten i arbejdet, har man selvfølgelig haft forskere og en masse kloge mennesker med, men man har dog valgt de forskere, hvis holdninger gik i en bestemt retning, og der findes faktisk forskere, som har andre holdninger. O.k.

Det, jeg sagde, var, at baggrunden for tilbivelsen af Vandmiljøplan II ikke glimrer ved seriøsitet, og baggrunden var altså Mariager Fjord-katastrofen, som den kaldes, og mange andre mere eller mindre seriøse ting, som kom frem i pressen imod landbruget.

Så var man jo så heldig, at EU spurgte til, hvordan det gik med det, og det var et vældigt held, men der er jo det med held, at det meget ofte følger et godt forberedt og vel gennemført arbejde, og det tror jeg nok at man fik lavet dér.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Fødevareministeren var heroppe og sige, at han betragtede det her som en lille håndsækning til erhvervet. Men mener fødevareministeren virkelig, at det er en håndsækning, at prisen på landbrugsjord uden tvivl vil stige? Mener ministeren også, at det er en håndsækning til erhvervet, at erhvervet bliver tvunget til at søge ud af landet og etablere sig i Østlandene?

(Kort bemærkning).

Christian Mejhdahl (V):

Jeg vil godt berolige miljø- og energiministerne. Miljø- og energiministerne var bange for, at vi nu skulle gentage hele forhandlingsforløbet. Det lægger Venstre ikke op til. Men når aftalen skal formuleres i lovtæst, er der enkelte elementer, som godt kan ændres, uden at det skal opfattes som genforhandling af aftalen, det er nogle præciseringer, som vi forhåbentlig kan blive enige om.

Det er nemlig sådan, når man nedlægger en krans, at man godt kan rette lidt på båndet, selv om kransen er bundet på forhånd.